

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

MESECNI PRILOG "SOKOLSKO SELO"

Čuvajte
Jugoslaviju!

Izlazi svakog petka — Godišnja pretplata 50 Din — Uredništvo i uprava nalazi se u Učiteljskoj tiskari, Frančiškanska ulica broj 6, telefon broj 2177 — Račun poštanske štedionice broj 12.943 — Oglasi po ceniku — Rukopisi se ne vraćaju

Ljubljana, 12 jula 1935

God. VI — Broj 29

Visoka pažnja Njegova Veličanstva Kralja — Sokolstvu

Nj. Vel. Kralj darevao je Sokolskoj župi Niš krasnu zastavu

Njegovo Veličanstvo Kralj da i izvanjim načinom pokaže svoju ljubav i interesovanje za naše Sokolstvo, darevao je Sokolskoj župi Niš skupocenu zastavu od teške trobojne svile, izvezenu zlatnom srmom. Na jednoj strani je sokol ozaren sunčevim zracima. Izned njega je natpis: »Sokolskoj župi Niš«, a ispod sokočko gleslo: »Kroz Sokolstvo i Jugoslovenstvo — Slovenske. U uglovima ove strane nalazi se grb Doma Karadjordjevića, kruna Jugoslavije sa zlatnim vencem unaprijed.

okolo, a iznad ovoga zlatnim pismenima: »Petar II. Ispod grba» Kralj Jugoslavije. U uglovima nalaze se lipove grančice, koje simbolički prikazuju slovensku ljubav.

Zastava je bila svečano razvijena 11. o. m. u Nišu, i njome su naši Sokoli i Sokolice krenuli na svoj put u Sošiju, da s ovim simbolom ljubavi i braćstva još jače povežu međusobnu ljubav i uzajamnost Junaka i Sokola, te Jugoslovena uopće.

Uoči sleta bugarskih Junaka

Medjusobno upoznavanje i učvršćivanje bratskih veza

Poseta generala br. Raška Atanasova

predsednika Saveza bugarskih Junaka

jugoslovenskom Sokolstvu

S generalom br. Atanasovim proputovali su našom zemljom prvaci bugarskih Junaka
br. prof. Dimitrije Lazov i br. dr. Mihajlo Minev

Srdačan doček braće bugarskih Junaka u Splitu

Još mnogo pre 9 sati 3 o. m., kada je imao da stigne brzi zagrebački vlak, sakupilo se je na splitskoj stanici veliko mnoštvo Sokola i Sokolica kao i nacionalnog građanstva, koje je htelo da pozdravi braću bugarske Junake na ulasku u njihov grad. Iako je vlak imao puna 2 sata zakašnjenja, tako da je stigao tek u 11 sati, na stanici čekao je još lep broj Sokola i građanstva, tako da je bio sav peron ispunjen. Čim se je pojavio vlak s bugarskim Junacima, odjeknuli su stanicom odusevljeni poklici: Hura! Živeli bugarski Junaci! Živeo kralj Boris! Živila braća Bugari! U isto vreme slovenska je glazba intonirala bugarsku himnu. Kad je vlak stao izišli su iz vagona starešina bugarskih Junaka general br. Raško Atanasov, prof. dr. Mihajlo Minev, br. prof. Dimitrije Lazov, adutant generala br. Atanasova kapetan br. Gvozdenović te direktor listo »Utro« br. Stanev. Braću bugarske Junake pratili su na svojem putu zamenik starešine Saveza SKJ brat Dura Paunković, tajnik Saveza brat dr. Gradojević i član uravne dr. Milorad Dragić. Braći bugarskim Junacima posao je u susret župski starešina brat dr. Mirko Buić, koji im je izrekao ovu dobrodošlicu:

— Draga braće Bugari i mila braće bugarski Junaci! Mi smo nade sve ponosni i srećni da na krajnjoj zapadnoj granici Jugoslavije, na plavom Jadranu i gradu Splitu možemo da pozdravimo izaslanstvo mile braće bugarskih »Junaka«, za koje je naše srce od davnine bilo. Nije slučaj da je iz Splita još pre 30 godina od sokolskog starešinstva, dok je na čelu Sokolske župe stajao dr. Josip Smoldeka, nikla misao da se obrazuje Jugoslovenski sokolski savez u čijem krugu bi ušli i braća Bugari. Do sada je Split posetilo nekoliko grupa bugarskih gostiju, koji su bili najsrdačniji dočekani, ali naročito su mili gosti bugarski »Junaci« i njihov doček ostaće najmiliji dan splitskih Sokola. U ime želimo Vam dobrodošlicu i kljčem »Živeli, braće bugarski Junaci!«

Braću dru Buiću zahvalio se je na dobrodošlici srdačnim govorom br. Raško Atanasov. Zahvalio se je na lepom dočeku, koji je prireden bugarskim Junacima u Splitu, kao i u svim gradovima kojima su prošli kroz Jugoslaviju, ističući kako su svuda osećili toplinu bratskog sreća, koje tako vrnuće oseća prema Bugarima. Sokolima upućuju reči da rade i budu tvorići i jaka straža Jugoslavije na zapadu. Svoj govor završio je poklikom građanstvu Splita, Nj. Vel. Kralju Petru II i Jugoslaviji.

Druži voz stigao je u 8.25 časova. Njime su došla braća i sestre iz tuzlanske, bjelovarske i osječke župe. Bilo ih 442. Doček ovog voza prisustvovao je i starešina Saveza bugarskih Junaka brat Raško Atanasov, koji je bio burno aplaudiran. On se je srdačno izrukovač i pozdravio s vodstvom ovog transporta. I ova su naša braća primljena istom srdačnošću kao i ona iz beogradskog župe. Narod je pustio uzde svome odusevljenju. Duže, duže se je pozdravljalo i rukovalo. Obe glazbe za čitavo su vreme svirale narodne skladbe, a dočekivalo je svoje goste sviranjem jugoslovenske i bugarske himne.

Nato su pristizavali ostali vlakovi u razmaku od pola sata. U 9.50 časova stigli su Sokoli i Sokolice iz Novog Sada i Petrovaradina, u 10.20 iz Kragujevca, Sarajeva, Mostara, Užica i Četinje, nato župe Maribor, Sušak, Split, Karlovac, Skoplje, Zagreb i Niš. Sa stanice otišli su naši Sokoli i Sokolice u svoja konačišta, postrojeni u dvojnim redovima. Svi su oni, bez razlike iz kojeg su kraja, srdačno pozdravljani na prolaz kroz grad od tisuća i tisuću Junaka i Junakinja, kao i ogromnog mnoštva naroda, koje je dohrilo iz svih krajeva Bugarske da učestvuje ovom velikom junakom slavlju i sokolsko-junačkoj uzajamnosti, ljubavi i skupnog radu na pridržanju svojih naroda i Slovenstva uopće.

Zaista braće Junaci i prestoničko stanovništvo pokazalo je svu toplinu slovenskog sreća i bezgraničnu ljubav, koju gajo prema svojoj braći iz Jugoslavije i ostalih slovenskih zemalja.

nik gradske opštine g. Duje Ivanović br. Atanasovu umetničku maru grada Splita. Iz gradskog poglavarstva uputili su se u Sokolski dom, a nato u Slaviju, gde im je bio prireden ručak. Posle podne otišli su bugarski Junaci automobilima u Solin da razgledaju solinske starine, a zatim u Trogir, odašli su se povratili u Split.

Braća bugarski Junaci bili su svuda na ovom izletu predmet naročite pažnje i bratskih simpatija. Svuda su ih dočekivali Sokoli i seljaci, koji su ih živo i bratski pozdravljali. Iz Trogira vratili su se motornim čamcima u Split, prošetali se gradskim ulicama, a nato su pošli na banket, koji im je priredila Sokolska župa Split. Na banketu još je jednom pozdravio bugarske gospode br. Buić, rekavši, da se smatra srećnim što braći bugarskim Junacima može da izrazi naročite bratske oscjeće u imu svoje, splitskog Sokolstva i splitskog građanstva. Govori o slovenskoj slozi i uzajamnosti, koja treba da provejava naročito srećima svemu Sokolu i Junaku.

Braću dru Buiću zahvalio se je na zdravici br. Atanasov govoreci o poslanstvu Sokolstva i junaštva oko zbijenja bugarskog i jugoslovenskog naroda, jer u sokolskoj ideji združuju se svi slavenski, a osobito južnoslovenski narodi, koji imaju naročiti položaj na Balkanu.

Oduševljen lepim dočekom i prijmom u Splitu brat general Raško Atanasov dao je za javnost ovu izjavu:

— Očaran sam srdačnim prijemom što nam ga je bratski iskazao lepi grad Split. Ono malo što smo videli u Splitu, bilo nam je dovoljno, da se mnogo obradujemo njegovom lepotom. U Jugoslaviju smo došli da posramimo na velikoj sokolskoj misli. Od Niša do Splita bili su nam stalno, svudje iskazivanj iskreni bratski osećaji.

Neophodna nužda zbijenja između Bugarske i Jugoslavije oseća se instinktivno između nas. Ideju su k realizaciji pokrenuli vaš blagopokojni Kralj Aleksandar i naš car Boris, i naš je dug da radimo na zbijenju. U tom je naša budućnost, blagostanje i kulturno podizanje dvaju mladih naroda, koji moraju dati svoj prinos obogaćenju civilizacije naših zemalja. Blagodarim Spiljanima za srdačan doček i želim im najlepše za budućnost.

Dne 4. jula u 8 sati oputovala su braća bugarski Junaci ladjom za Dubrovnik. Na odlasku iz Splita ispratilo ih je mnoštvo splitskih Sokola, burno pozdravljajući svoju bugarsku braću.

Iz Dubrovnika, gde su braća bugarski Junaci otišli su u hotel Evropu, a Sokolstvo i građanstvo formiralo je impozantnu povorku, koja je krenula prema Evropi živo aklimirajući bugarsku braću. Braća Junaci pojavili su se na balkonu i otpozdravljali sa kupljeno narodu i Sokolstvu. Na veče otišli su braća Junaci u Narodno pozorište. I tu su bili predmet žive pažnje kao i za čitavog boravljenja u Sarajevu. Braći Junaci ustupljena je banska loža. Kad su se braća Junaci pokazali u loži prolamalo se je pozorište od odusevljenog pozdravljanja, poklaka i ovacija prirednih bugarskih braća. Braća Bugare pozdravio je sa strane pozorišta g. Stefanović.

7. o. m. očinio je br. Atanasov, v

pratnji br. Paunković i br. dr. Besarović, posetu podbanu br. Hadžiomiroviću, komandantu armije br. Rak Kostiću i komandantu mesta br. Miloradoviću.

Svečana sednica sarajevske opštine

Iza posete podbanu, komandantu armije i komandantu mesta uputio se br. Atanasov u pratnji izaslanika našeg Sokola i sarajevske Sok. župe u sarajevske gradsku većnicu, gde se je održavala svečana sednica. Većnici su dočekali Junake i Sokole bratskim poklicima. Br. dr. Vojko Besarović pozdravio je br. Atanasova i ostale uime grada Sarajeva, a nato je izrekao ovaj govor:

— Neobično sam srećan da uime Sarajeva pozdravim braću Atanasova, Mineva i Lazova. To činim ne iz konvencionalnosti već po diktatu svoga sreća. Juče je Sarajevo u sokolskom domu i u Narodnom pozorištu sponzorano pozdravljeno predstavniku bratskog bugarskog naroda. Srećan sam što medu Bugarima i Jugoslovenima danas vladaju srdačni odnosi. Ta srdačnost počinje od sastanka Blaženopočivšeg

ustupne i istupne koračnice svirala sokolska glazba iz Vinograda u Pragu. Iza glavne tribine ureden je letnji televizijski paviljon, koji ima dvoranu 40 m dugačku, 18 m široku i 8 visoku, koja edino nadomešta vežbalište za ružnog vremena. Celokupno vežbalište ima skoro 30.000 m² površine te leži u neposrednoj blizini jezera Jordon, gde društvo ima i svoje dobro uredeno kupalište.

Javna vežba prvega sletskog dana započela je mimohodom i razvićem jugoslovenske i češkoslovačke zastave na stegovima uz glavnu tribinu. Tada je bilo na vežbalištu sakupljeno sve vežbalište članstvo, kao i jugoslovenska devotorica i četa vojnica s glazbom, koja je zasvirala jugosloveni i češkoslovačku himnu. Javna vežba, kojoj je prisustvovao i ministar narodne obrane br. Mahnić, bila je odlično posjećena i započela je tačno u određeno vreme. Zastupane su bile i sve ostale civilne i vojne vlasti, među njima pučkovnik Krištof, kao zapovednik teške artillerijske brigade i gradski predsednik br. Soumara. Medu ostalim posetnicima bio je i bivši ministar predsednik František Udržal, te mnogo članova predsedništva COŠ sa starostom br. Bokovskim i načelnikom br. dr. Klingerom na čelu.

Iza kako su ostali vežbaci napućili vežbalište nastupila su starija vežbališta, njih 144 na broju, sa svojim preostim vežbama, koje su odvezbali na opće zadovoljstvo. Iza njih nastupilo je članstvo domaće župe s preostim vežbama, koje su bile prilično teške, ali vrlo bogate pokretima, a svirajući s poklikom: s istinom Husevom, sa snagom Žižkinom, po putu Tirševu. Nato je sledilo vežbanje na spravama izabranih župskih vrsta i to na raznim spravama. Nastupilo je 18 muških i 11 ženskih vrsta na najrazličitijim spravama te su tako pokazali svu bogatu riznicu sokolskog telesnog ugoja na televizijskim spravama. Naredna točka bila je jedna od najlepših u čitavom programu. Članice iz župe Podbelogorske nastupile su u leđim, mestimice vrlo veškim vežbama helim čunjevima, koje su ostavile dubok utisak. Spomenuti moramo načeločito lepu skladnost i pokrivanje pri velikim lukačima i drugim raznim težim pokretima. Jugoslovenska devotorica izvela je nato pod vodstvom saveznog podnačelnika br. Kovača dve televizijske kompozicije pomenutog brata i to: »Što čutiš, Srbini tužni?« na glazbu Davorina Jenka, te »Hej trubač!« na glazbu Marinkovićevu. Braća su se zaista potrudila i svojim su odlčnim nastupom dostojevo zastupali naše Sokolstvo ne ovom sletu. Već pri njihovom stupanju na sletištu pozratio ih je viber oduševljenja, koji se je, razume se, još više stepenovao, kada su, po tako uspeli nastupu, napustili sletište. Pred nastupom članica bilo je još takmičenje u trčanju medu vrstama svih sedmero župa. Pobedili su članice iz župe Jungmanove u Pragu. Odmah nakon njihovog odlaške ispunilo je vežbalište 1980 vežbališta iz svih 7 župa, koje su izvodile proste vežbe sastavljene za taborski slet. I ova je točka dobro uspela, naročito ako se uzmu u obzir prilično teške vežbe, koje znatno uplivaju i na pokrivanje i na ravnanje. Članice su se izvezle, da izvedbu bude naročito uspešna, što im je i uspelo. Gledaoci su, razume se, isto tako s nestreljenjem očekivali nastup savezne uzorne vrste u kojoj je bilo 7 međunarodnih takmičara iz raznih praških društava, među njima i br. Hudec i Lešter. Vežbali su na vratilu izabrane stvari iz vrhunskih televize, te su sve sastave odlično izveli. Općinstvo nije, razume se, stedio s pohvalom. Članovi nisu potpuno ispunili vežbalište, jer ih je nastupilo manje nego članica, t. j. 1479. U celosti izvršili su svoju zadataću dobro. Nato je još sledilo štafetno trčanje župskih članskih vrsta na 4 × 400 m. A pobedila je Srednječka župa. Kačko trčanje članica tako i članice čekača je općinsko s velikim zanimanjem, te je s oduševljenjem pozdravljalo pobedničku vrstu. Kao završna točka javnog nastupa bio je skupni nastup svih vežbaca na sletištu. Odelenje su dolazila određeno i nato su zauzela mesto u obliku ogromne zvezde, izabrani su pak vežbaci u sredini sastavili ogromnu skupinu, koja je na vrhu nosila češkoslovačku i jugoslovensku zastavu. Cim je bila sačuvana skupina sve je članstvo zapevalo, uz pratnju glazbe, slovensku himnu »Hej Slovenija«, našto je sve manjstvo vežbaca ostupilo s vežbališta, pratio velikim oduševljenjem gledalaca.

Uveče toga dana bila je televizijska akademija. Prvotno se je imela da se akademiji je nastupilo na letnjem vežbalištu, ali lepo vremeno obećavalo je lepo večer i stoga su se odlučili, da akademiju održe pod vrednim nebom, uz električno osvetljenje. Oko 8 i po sati uveče bilo je vežbalo skoro potpuno zaposedljeno gledačima. Tada je i započela akademija. Na akademiji je nastupilo tri tluđem mačem još formalno i državno podešeni na tri plemenska saveza — zastavili baš ovde u Taboru, da se duhovno već ujedinjeni slijemo na ovome tlu, posvećenom istorijskim tra-

tilu. Među njima je vežbao i naš brat Forte, koji je sada kao velikoškolac u Pragu i vežba u matičnom društvu Praški Sokol. Nadalje imalo je optinjstvo priliku da se divi i uzoraj vrsti COŠ u vežbama na razboju, gde su braća pokazala savršeno znanje kao na prepodnevnom nastupu na vratilu. Ukratko i akademija je pokazala, kako društva praške župске skupine ustupno i sustavno gađaju telesni uzgoj.

Na Husov dan bilo je u Taboru sve u pokretu već od ranog jutra. Za prepodne bila je odredena svečana povorka, kada se je Sokolstvo htelo pokloniti uspomeni mučenika Jana Husa i tom prilikom pozdraviti i zastupstvo starodrevnog Tabora. Pretila je doduše jaka kiša, tako da su se bojali da će onemogućiti povorku, ali oko 8 časova počelo je da se vedri i povorka je s malim zakašnjenjem započela iza 9 časova. U povorci je bilo samo članstvo u odorima. Iza načelništva i predsedništva sleti i COŠ isla je jugoslovenska deputacija, Ukrajinci i Rusi, bečka župa i nato u četama svih ostaših 7 župa. Pohod po gusto nabijenim taborskim ulicama do gradskog trga bio je ogromna manifestacija, koja se je sve više stupnjevala, kada se je trgom razlegao husitski korali i kada je pozdravio sakupljeno Sokolstvo, kojega je bilo oko 5000 u odorima i gradanskim odelu, i ogromno mnoštvo općinstva, taborski predsednik opštine br. Soumar. Iza br. Soumara sledio je pozdrav zastupnika praške opštine, a nato je održao svoj govor I zamenik starešine Sokola Kraljevine Jugoslavije br. E. Ganžl, koji je bio pozdravljen oduševljenim poklicima još pre nego što je počeo da govor. Tu je br. Gangl rekao sledeće:

Braćo i sestre!

Slet Sokolstva praškog kraja u Taboru privukao je u ovo starodrevno i slavno mesto i predstavnike jugoslovenskog Sokolstva. Nismo mogli da Vam dedemo u takvom broju, kako smo to inače želeli, jer smo previše vežzani sletom bugarskih Junaka, koji je ikad u čitavom programu. Članice iz župe Podbelogorske nastupile su u leđim, mestimice vrlo veškim vežbama helim čunjevima, koje su ostavile dubok utisak. Spomenuti moramo načeločito lepu skladnost i pokrivanje pri velikim lukačima i drugim raznim težim pokretima. Jugoslovenska devotorica izvela je nato pod vodstvom saveznog podnačelnika br. Kovača dve televizijske kompozicije pomenutog brata i to: »Što čutiš, Srbini tužni?« na glazbu Davorina Jenka, te »Hej trubač!« na glazbu Marinkovićevu. Braća su se zaista potrudila i svojim su odlčnim nastupom dostojevo zastupali naše Sokolstvo ne ovom sletu. Već pri njihovom stupanju na sletištu pozratio ih je viber oduševljenja, koji se je, razume se, još više stepenovao, kada su, po tako uspeli nastupu, napustili sletište. Pred nastupom članica bilo je još takmičenje u trčanju medu vrstama svih sedmero župa. Pobedili su članice iz župe Jungmanove u Pragu. Odmah nakon njihovog odlaške ispunilo je vežbalište 1980 vežbališta iz svih 7 župa, koje su izvodile proste vežbe sastavljene za taborski slet. I ova je točka dobro uspela, naročito ako se uzmu u obzir prilično teške vežbe, koje znatno uplivaju i na pokrivanje i na ravnanje. Članice su se izvezle, da izvedbu bude naročito uspešna, što im je i uspelo. Gledaoci su, razume se, isto tako s nestreljenjem očekivali nastup savezne uzorne vrste u kojoj je bilo 7 međunarodnih takmičara iz raznih praških društava, među njima i br. Hudec i Lešter. Vežbali su na vratilu izabrane stvari iz vrhunskih televize, te su sve sastave odlično izveli. Općinstvo nije, razume se, stedio s pohvalom. Članovi nisu potpuno ispunili vežbalište, jer ih je nastupilo manje nego članica, t. j. 1479. U celosti izvršili su svoju zadataću dobro. Nato je još sledilo štafetno trčanje župskih članskih vrsta na 4 × 400 m. A pobedila je Srednječka župa. Kačko trčanje članica tako i članice čekača je općinsko s velikim zanimanjem, te je s oduševljenjem pozdravljalo pobedničku vrstu. Kao završna točka javnog nastupa bio je skupni nastup svih vežbaca na sletištu. Odelenje su dolazila određeno i nato su zauzela mesto u obliku ogromne zvezde, izabrani su pak vežbaci u sredini sastavili ogromnu skupinu, koja je na vrhu nosila češkoslovačku i jugoslovensku zastavu. Cim je bila sačuvana skupina sve je članstvo zapevalo, uz pratnju glazbe, slovensku himnu »Hej Slovenija«, našto je sve manjstvo vežbaca ostupilo s vežbališta, pratio velikim oduševljenjem gledalaca.

Govor brata Gangla pozdravili su prisutni Sokoli i gradanstvo poklicima Sokolstvu, Jugoslaviji i jugoslovenskom narodu. S istim odobravanjem i pozdravljajući popraćen je i govor starešine brata Bokovskog. Sledila je državna himna i nato je bio razlag:

Iako smo bili — jedno smo das — i jedno ćemo ostati!

Iako pogledate u te naše duše, duše i skrene Vam i otvorene, prožete i prekaljene s plamenovima sokolskog bratstva, sví Vi razumećete, da se naša žužvasta, razigrana u njima, ne mogu da izlizu drukčije nego u najiskrenije bratske pozdrave, koje Vam sada isporučujem svima Vama, sestre i braću, a preko Vas svemu bratskom narodu i sa svim poštovanjem i slavnom istrijском gradu Taboru. Na zdar! Zdravo!

Govor brata Gangla pozdravili su prisutni Sokoli i gradanstvo poklicima Sokolstvu, Jugoslaviji i jugoslovenskom narodu.

S istim odobravanjem i pozdravljajući popraćen je i govor starešine brata Bokovskog. Sledila je državna himna i nato je bio razlag:

Iza toga sabrali su se u velikoj dvorani magistrata zastupnicu čitavog Sokolstva, jugoslovensku delegaciju i zastupnici gradske opštine. Starosta Žižkine župe najpre je srdačno pozdravio br. Gangl i ostale članove jugoslovenske delegacije, našto im je izrečeno krasan dar župe Žižkine, budzovan, sličan onome, što ga je imao Žižka. Izvanredno lep dar primio je u svoje ruke br. Gangl, koji je u svojem zahvalnom govoru istakao važnost Žižkove misli za sve Slovence, kao nauku za uspešan razvitak njihove budućnosti. Skromnost, pozivovanje i južnoštvo Žižkinih boraca treba da obuhvatit i sve Žižkove borce, koji moraju na uzoru Žižkinih junaka da grade slovensku surašnjicu. Nato se je brat Gangl obratio gradskom načelniku te mu po izrečenom govoru izručio dar Saveze Sokola Kraljevine Jugoslavije, koji jugoslovenski Sokoli daruju gradu Taboru. Dar je drvo rezbaru Ropreta. Predajući dar brat Gangl je rekao:

Braćo i sestre!

Sećam se god. 1912, kada smo došli na VI svesokolski slet u Pragu. Tada smo se mi jugoslovenski Sokoli — tudi mačem još formalno i državno podešeni na tri plemenska saveza — zastavili baš ovde u Taboru, da se duhovno već ujedinjeni slijemo na ovome tlu, posvećenom istorijskim tra-

dicijama, u jednu celinu i da kao jedno telo s tisuću ruku i kao tisuću tela s jednom dušom nastavimo radosni svoj put u zlatni slovenski Prag — u tu kolevku Tirševog Sokolstva!

Nikada nam se neće izgubiti iz sećanja onaj veliki čas, kojim su preobvladavale teške slutnje, da se u istoriji naših slovenskih rođova priprema nešto velika i odlučna za našu budućnost.

I danas — posle tolikih leta — u našim dušama još uvek odjekuje ono silno oduševljenje, koje nas je zahvalilo tako toplo i iskreno, koje nas je pratilo na našem putu i koje nam je uverljivo govorilo, da je na pomolu Husova istina, da se budu Žižkina sila i da se preko muka, kroz potoke krvi i preko gomila grobova vije Tirševa cesta ka zori slobode Slovenstva!

I ako se ovaj slet drži danas pod tim geslima, kada takođe bratska Sokolska župa Jana Žižke s Trocnova slavi 50-godišnjicu svog plodonošnog života i rada, to je samo dokaz, da sve što je osnovano na našilju i nepravdi propada, to je dokaz, da je iz slavne istorije naših naroda uzetno ono geslo, koje se kao rumen iutarnje zore razleva u našu budućnost: prava vitjezi (istina pobeduje!).

I sve to što je bilo velikoga, viteškoga i junačkoga u našoj prošlosti, prenosimo mi Sokoli u delo sadašnjosti, da bi naše potomstvo bilo veliko, viteško i junačko u budućnosti.

U vreme u kome živimo, koje sada pozivljivamo, odzvanja glas davnih dana. Rekao bi skoro: prošlosti etui, da tim dublje shvatimo njenu veličinu. A sadašnjost pak glasna je u napornima naše sokolske radinosti, u kojoj se gubi sva bratska zemlja i teži na temelju ideala Tirševog Sokolstva sve dalje i više do savršenstva sokolskog bratstva.

Takođe i to je »čutanje s T. G. Masarikom« — s tim tvorcem bratske Republike i našim odlčinim sokolskim bratom. I kada mu ovom odlicom u ime svih Jugoslovena izjavljujemo naše duboko poštovanje, molim grad Tabor da od nas primi ovaj dar, kao dokaz naše bratske ljubavi i naše nepokolebitive vere u moć i slavu Slovenstva!

Zdravo! Na zdar!

Gradski načelnik br. Soumar dužno dirnut primio je u ime gradske opštine krasan dar te je izjavio, da će ga uvrstiti među ostale gradske uspostave!

Poslednje bilo je posvećeno uspomeni na Husa. Odmah iza ručka pošla je sokolska povorka i na hiljadu drugih ljudi u Kozji Hradec, udaljen 1 sat od Tabora, gde je iz svog programstva boravio ovaj mučenik preko dve godine t. j. 1413 i 1414 god. Razume se, da su danas tamo samo još ruševine tog znamenitog grada, ali svake godine 6. jula hodočasti tamо veliko mnoštvo Husovih poštovalaca. Ovim hodočasnicima, kojih je bilo preko 10.000, održao je govor ministar vinskih poslova br. Beneš, koji je u svojem govoru spomenuo i to, kako je pred 25 godinama na istom mestu govorio se lanji predsednik češkoslovačke Republike br. Masarik o značenju Husovom, naglašujući, da je Tabor program češkoslovačkog naroda i da se mora svako odlučiti, da li hoće i nadalje da klijuči Austriji ili da stane na put narodnog oslobođenja. Iza govora br. Beneša otkrivena je spomenplaca na tadašnji znameniti Masarikov govor. Nato je još govorio sveučilišni profesor dr. Kozak, našto je bila ova svečanost zaključena sa svinjanjem državnih himna i korala.

Sokolstvo i narod vratili su se u grad da prisustvuje večernjoj svečanoj sletskoj sceni uz jezero Jordan. Scenu su izveli razni otoci domaćeg društva uz sudelovanje taborskih kulturnih društava s primerenim osvetljavanjem stanovnih prizora. Scena je obuhvatila pripreme za Žižkovo i Žižkinog doba, te je svršila s alegorijom Žiršu i njegovim mislim. Geslo scene je bilo isto, kao i ono celokupnog sleta: za istinu Husovu, sa snagom Žižkinom, po putu Tirševu. Broj gledalaca, koji su gledali ovu večernju scenu, bio je izvanredno velik i unatoč dosta hladnom vremenu.

Narednog dana bila su razna takmičenja, a posle podne nastupila je uz Sokolstvo i vojsku, koja je bila nagrađena svestranim priznanjem. I ovog dana prisustvovao je javnom nastupu ogromno mnoštvo naroda. Javna vežba uspela je vrlo dobro.

Taborski se je slet završio. Ovom se je prilikom ponovo pokazalo, kako je češkoslovačko i jugoslovensko Sokolstvo tesno povezano bratskim osećajima. Želimo samo, da bi se te bratske veze proširile i na sve ostale slovenske narode u Tirševu duhu, jer ćemo jedino na taj način uspeti, da se sokolska misao i s time misao slovenske uzajamnosti probudi među Slovenima, kako se nikada više ne bi vratili na staro — da služimo tudeg gospodara.

Jesam li poslao preplatu za sokolske listove?

ŠIRITE SOK. GLASNIK

KRONIKA

† Josip Bah. Dne 6. jula o. g. umro je u Zagrebu dugogodišnji direktor drame i administrativni direktor Narodnog kazališta u Zagrebu g. Josip Bah, od bolesti raka, koja ga je mučila više godina. Pokojni Josip Bah, direktor kazališne administracije i direktor drame u Zagrebu, rodio se 15. februara 1874 u Gospicu. Već od mlađosti je pokazivao veliko interesovanje za kazalište. Gimnaziju je svršio u Zagrebu, a zatim je polazio glumački tečaj u Glazbenom zavodu, a od 1896 dramsku školu u Zagrebu i bio u njoj jedan od najvrednijih daka. Dve godine kasnije bio je angažovan. Posle naročitih kazališnih studija u bečkom Burgtheatru, u Pragu kod Kvapila, u Berlinu i Minhenu, postao je

ROSIJA-FONSIER • društvo za osiguranje i reosiguranje • Beograd

Po podne u 4 sata na stadionu Elektrobošne održan je okružni slet, na kome su izvedene sledeće vežbe: m. i ž. decu (88) izvela su župske vežbe za 1935. g.; ž. naraštaj (108) izveo je sletske vežbe za 1936. g.; članovi (60) te članice (88) vežbali su vežbe za sve-sokolski slet u Beogradu; članovi četa (126) vežbe župe Beograd, zatim članovi i parašutisti vežbe na spravama, a kao poslednja tačka bile su raznolikosti.

Za vreme vežbi svirala je muzika društva Sarajevo, a za vreme nastupa i otstupa mesna vatrogasnica glazba.

Svi nastupi i sve vežbe izvedene su vrlo dobro. S radošću smo primetili napredak u radu, organizaciji i disciplini prema sletu iz 1932. god. Vežbalo je u svemu 544 vežbača, od toga 130 društva Jajce. Sokolske čete su bile iz Drvara, Kluča, Prijedora i Sanskog Mosta.

Naveče je data u domu svečana akademija, na kojoj je koncertirao međunarodni pevački zbor društva Jajce. Program je popunjen ritmičkim igrama društva Jajce i Mrkonjić Grad, a završen odlično izvedenom alegorijom »Na vrelu bratstva.«

Tako je u najlepšem redu izvedena ova retka proslava, koja će ostati u trajnom sećanju celome Jajcu, a tako isto i svima gostima, kojih je bilo oko 2000. Društvo Jajce došlo je do svoga ognjišta, u kome će moći da vaspitava nova sokolska pokolenja. Udvodstručenom snagom treba sada krenuti na posao!

Zupa Beograd

BEOGRAD. — Zajednički javan nastup beogradskih Sokola. Sva beogradска Sokolska društva u zajednici sa zemunskim društvima priredili su zajedničku javnu vežbu 6. jula t. g. na letnjem vežbaštu Sokolskog društva Beograd I. Zakazani nastup je tačno u određeno vreme počeo u 21 čas. Igralište je bilo naročito uređeno za ovaj nastup. Instalirani su specijalni reflektori za vežbanje. Sve tačke izvedene su pod jakim zracima velikih reflektora. Vežbane su samo tačke, koje će se vežbati na sletu bugarskih Junaka u Sofiji. Program nastupa sastojao se je iz 1) Proste sletske vežbe članova; 2) Razboj — vežbali su takmičari o savezno prvenstvo; 3) Proste sl. vežbe članica; 4) Krugovi — takmičari za savezno prvenstvo; 5) Narodna kola — vežbale članice; 6) Vratilo — takmičari za savezno prvenstvo; 7) »Hej trubači — vežbali članovi, sastav brata Kovača.

Iako je prijavljeno članova za vežbanje u Sofiji prilično ipak je bilo nekih koji nisu vežbali. Svega je vežbalo članova 64. Njihove vežbe uglavnom odvežbane su vrlo dobro. Ali treba primetiti da za Sofiju treba mnogo i mnogo bolje članovi da vežbaju, pogotovo što je to prvi veliki javan nastup našega Sokolstva u Sofiji. Naše Sokolstvo mora da pokaže svoju pravu i potpunu snagu, ako hoćemo da zaista budemo pravi i veliki nosioci velike sokolske ideje, ideje zbiljenja i ujedinjenja slovenskih naroda. Prilikom vežbe članova moglo je da se primeti po koji brat, koji nije sasvim dovoljno u potpunosti savladao pojedine pokrete u vežbama. Publiku je bila potpuno zadovoljna s vežbanjem članova i stekla je uverenje da će članovi doстојno predstavljati naše Sokolstvo u Sofiji.

Na razboju svi takmičari pokazali su punu svoju vrednost, te su tako pružili retko zadovoljstvo publici — da posmatra i uživa u vežbanjima saveznih takmičara iz Beograda.

Članice su nastupile u lepojnoj broju, bilo ih je 88, te su se ovom prilikom pokazale reynosije od članova. Moramo naglasiti da su sestre i bolje vežbale od braće. Može se samo pri-

metiti ono, što se svuda na javnim predbama dešava, a to je doeta slabo pokrivanje, dosta slab potrijak. Ovo isto važi i za članove.

Na krugovima su opet vežbali takmičari za savezno prvenstvo. Njihove vežbe bile su na dostojnoj tehničkoj visini saveznih takmičara.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

Narodna kola vežbale su samo sestre i nastupile su u dvanaest odjeljenja od po sedam sestara — svega je vežbalo 84 sestara. Kola su odlično izvedena, premda se je mogla da primesti po koja sestra, koja je malo grešila. Kola su vežbana u vežbačkom odjelu, inače u Sofiji će se vežbati u narodnoj nošnji. Čini nam se da bi kod pojedinih kola tempo, ritam igre, mogao da bude brži i još življji, onako otrlikuje kako to naš narod igra u časovima svoje razdrganosti, veselja i slave.

<p